

Brenner János

· Újvidéki Egyetem, BTK, Nyelvészet és Irodalom Doktori Iskola,
· Forum Könyvkiadó Intézet
· brenner.j.janos@gmail.com

A SZERKESZTŐ KÖSZÖNTŐJE

Editor's Address

Laudacija urednika

Sok szeretettel köszöntöm a jelenlévőket, a kedves vendégeket! Hozzáteszem azonban, hogy a Forum Könyvkiadó igazgatója, Virág Gábor is – aki sajnos most nem tudott jelen lenni – üdvözlését küldi.

Nagy örömmre szolgál, hogy én is jelen lehetek ezen az ünnepélyes könyvbemutatón mint a kötet szerkesztője. Csak röviden szeretnék megosztani önökkel egy-két gondolatot a könyv előkészületeivel kapcsolatban, és máris átadom a szót Németh Ferencnek, hogy részletesebben, szakmai oldalról méltassa a frissen megjelent tanulmány- és népénekgyűjteményt.

Külön lehetne beszélni arról, hogy egy kiadóban milyen munka folyik a szerző és a szerkesztő között. Ez az együttműködés lehet könnyű is és nagyon nehéz is. Kónya Sándorral azonban mindez zökkenőmentes volt, hiszen minden felmerülő – már-már aprócska – kérdésre azonnal reagált, elmondta véleményét, így az előkészítés folyamata problémamentesen alakult, de láthatatlanul. Ezt úgy értem, hogy a munka jóformán az interneten keresztül zajlott, és csak pár hete – Jung Károly neves folkloristánk, néprajzkutatónk kishegyesi köszöntőjén – adatott meg az alkalom, hogy a szerzővel személyesen is megismerkedhessek. Ugye, vannak előnyei ennek az online, internetes világnak, például az, hogy így is összeállt ez a remek kötet, másrészt hátrányai is, tudniillik az, hogy esetenként személytelen.

No de nem akarok itt az internetes világ előnyeiről és hátrányairól beszélni, sokkal inkább közelítenék ehhez az impozáns kötethez, amely vallásos életünk népénekeit tartalmazza. Nem szabad megfélemlenem azonban a kötet műszaki szerkesztőjéről, Csernik Előd kollégámról sem, akinek nem volt könnyű dolga. Nem volt könnyű dolga, hiszen több mint száz kottaképet, körülbelül ugyanennyi éneket, valamint hozzávetőlegesen kilencven portrét, kegyhelyeket, szobrokat, templomokat ábrázoló fotót kellett egy kötetbe tördelnie. Ebből a szem-

pontból meg kellett találnunk a finom egyensúlyt a „tanulmánykötetiség” és a képek szolid jelenléte között. Úgy gondolom, hogy az eredmény magáért beszél.

És ha már formai kérdéseket érintettem, akkor arra külön utalnék, hogy a borító formavilágát már eleve úgy terveztük meg a tördelővel, hogy az egyfajta egységes arculati sémát kölcsönözzön a *Létünk Könyvek* újabb köteteinek, hiszen – mint már hallhatták – Kónya Sándor műve a sorozat nyitó darabja, és mint ahogyan az elhangzott, újabb alkotások is hamarosan megjelennek benne.

Mindenesetre egy hiánypótló alkotást tarthatunk most a kezünkben, hiszen köztudott, hogy az élő, szemtől szembeni terepi gyűjtés miféle csökkenő, félelmetesen gyér tendenciát mutat. Kónya Sándor azonban – a mérnök-tanárember – számomra valami hihetetlen motiváltság mellett gyűjti, azaz nem hagyja kárba veszni őket. Tanulmányai ismerősek lehetnek a *Hungarológiai Közlemények*, a *Létünk*, a *Híd*, a *Bácsország* lapjairól, önálló kötetei is vannak, szóval egy aktív kutatóról, tanulmányíróról van szó. Minden bizonnyal e tekintetben nem is kell bemutatnom.

Hangsúlyoznám, hogy nemcsak egy gyűjteményt adott közre Kónya Sándor, hanem egyben egy tanulmánykötetet, dallammagyarázatot is, de én úgy fogalmaznék, hogy egy igen fontos fogódzót kulturális önmeghatározásunkhoz, közösségteremtésünkhöz. A mű igazán nagy értéke ebben az aktusban ragadható meg. A további kutatáshoz és még sok-sok kötet megjelenéséhez kívánok most Kónya Sándornak nyilvánosan is erőt, egészséget!

Köszönöm a figyelmet!

Elhangzott a csókai könyvbemutatón, 2014. július 24-én